

TEKLA ČESKÁ KREV...



8. KVĚTNA 1945

● Krev obránců Prahy tekla až do posledních okamžiků povstání. 8. května kolem 9. hodiny ráno jednotka SS v ulici Pod Hrabovkou zajala 23 povstalců a 20 z nich povraždila, jednomu se podařilo uprchnout, dva po pravu přežili.

● I po 16. hodině některé jednotky SS ignorovaly podepsanou kapitulaci a bojovaly dál.

● Po 19. hodině večer rychlý nástup jednotky vlasovců rozložil útok vojáků SS. Nacisté se brutálně mstili i vlasovcům, v noci zahnali do domu č. 223 na Křenkově sedm zabitých vojáků ROA, kteří v něm uhořeli...

9. KVĚTNA 1945

● Jednotky sovětské armády proudily do Čech z několika směrů, první tanky od Berlína dorazily na okraj Prahy krátce před čtvrtou hodinou ranní 9. května. Jejich příjezd proběhl bez většího odporu německých vojáků. Pak se zapojili s povstanci do čištění města od posledních okupantů. Paradoxně právě rudoarmějci mají na svědomí smrt brigádního generála Jaroslava Untermüllera, kterého tragickým omylem zastřelili v budově Nové techniky v Dejvicích přes průsvitné skleněné dveře...

V budovách dnešního areálu vysokých škol v Dejvicích bylo zajato 250 příslušníků SS a podle dobových svědectví tam zároveň spáchalo na 30 osob sebevraždu... Mimoходом, Pražský hrad už obsadili povstalci ve-



čer 8. května a nad Prahou vystřídal československá státní vlajka nacistickou svastiku....

● Kde narazili rudoarmějci na již zmíněné vlasovce, naložili s nimi brutálně a bez milosti. Většina jejich jednotek sice už stačila odejít na západ, do zajetí Američanů, ale zranění bojovníci museli zůstat a balance je hrozi-

vá: Sověští vojáci vyvlekli z nemocnic a zavraždili nejméně 187 zraněných vlasovců! Jejich ostatky jsou dnes uloženy na Olšanských hřbitovech.

● Poslední boje skončily až večer na Smíchově, kde také padlo nejvíce povstalců. Rudoarmějci zemřeli při osvobozování Prahy podle většiny zdrojů tři desítky.

AUTENTICKÉ SVĚDECTVÍ Z BOJŮ

8. května 1945 ráno, hlášení kpt. Ermauntrauta z velitelství Povstání z Bartolomějské centrály povstalců:

„V 10:38 byl vyslána pomoc na Staroměstské náměstí a to 18 četníků a 14 partyzánů. Četnická skupina se stáhla k Mikulášskému kostelu, kde umožnili partyzánům zneškodnit dva tanky. Při tom skupiny v domech a po střechách čistili hnízda odporu, která střílela a shazovala granáty. Těžce byli zranění podstrážmistři Kůla a Friml, Kůla zranění podlehl. ... Pak se znovu postoupilo do Jindřišské ulice, a tak se podařilo Němce zatlačit do Hyberské...“

„V Hyberské ulici výstřelem ze tří pancéřových pěstí najednou podařilo se zneškodnit tank, zatímco příjezdící tank od Bulhara vyřídili partyzáni.“



**HISTORIK
DOC.
PHDR.
VÍT
SMETANA,
PH.D.**

KAPITULAČNÍ AKT BYL PODEPSÁN BEZ STALINA

BLESK Jaké události května roku 1945 považujete za klíčové vzhledem ke konci války a porážce nacistického Německa?

„Počátkem května německý odpor pod tlakem spojeneckých sil postupně ustával. Rudá armáda úspěšně dokončovala berlínskou operaci, za níž v předchozích týdnech sama zaplatila drastickými ztrátami 300 000 mrtvých a raněných. Dne 4. května přijal velitel 21. skupiny armád polní maršál Bernard Law Montgomery kapitulaci německých sil v severozápadním Německu, Dánsku a Nizozemsku. Vzdala se též německá vojska na italské frontě. A vše vyvrcholilo nad ránem 7. května bezpodmínečnou kapitulací veškeré říšské branné moci, kterou v hlavním stanu vrchního velitele spojeneckých expedičních sil generála Dwighta D. Eisenhowera podepsal maršál Alfred Jodl. Kapitulace měla vstoupit v platnost o půlnoci z 8. na 9. května. Své podpisy pod kapitulací akt připojili zástupci dalších hlavních spojenců, včetně sovětského generála Ivana Susloparova. Instrukce, aby nic nepodepisoval, mu přišla z Moskvy příliš pozdě... Nespokojený Stalin si ovšem vymohl opakování kapitulacího aktu v Berlíně-Karlshorstu, tentokrát v režii sovětského maršála Georgije Žukova následujícího dne večer. Vzhledem ke zpoždění při prepisování a překládání dokumentu, který stvrzoval německou kapitulaci, byly podpisy účastníků paradoxně připojeny až poté, co kapitulace z Remeše už vstoupila v platnost. A protože v Moskvě bylo vzhledem k časovému posunu již 9. května, slaví Rusové dodnes výročí konce války právě v tento den.“

BLESK Jak vznikla tzv. demarkační linie, za kterou už nesměly spojenecké armády dojít?

„Na jaltské konferenci Velké trojky (4–11. února 1945) se nedomluvílo ani rozdělení Evropy na sféry vlivu, ale ani tam nebyla stanovena demarkační čára. Vojenská představitel se sešli ke dvěma jednáním – a zjistili, že v tomto směru se ne-

Pokračujte na straně 30